

erkendte, at de Beregninger, som var opstillet, var rigtige, det vilde antagelig blive den Pris, som en Licitation vilde fremkalde. Vor Anlægsingeniør lovede da, at der ved at Bevillingshaverne selv lod Arbejdet udføre, saaledes at han førte Tilsyn dermed, vilde kunne spares 22 pCt.

Jeg henstiller til den høje Regering at overveje, om man ikke hist og her maaske kunde spare de Penge, som nu gives ud til høje Entreprenørvederlag. Man vil maaske sige: Men er det ikke for stor Risiko at løbe, hvorledes gaar det saa med Arbejdets Udførelse? Vi hører jævnlig, ogsaa herinde, Tale om, at Arbejderne ikke vil arbejde; og hvis den Paastand, at Arbejderne ikke er særlig arbejdsvillige, var sand, vilde det jo meget let føre til, at man absolut maatte have en Entreprenør, som kunde holde Arbejderne i Aande. Jeg vil da gerne til Belysning af hele dette Spørgsmaal sige, at vi kun har haft Anledning til at give vor absolutte Tilfredshed til Kende med det omtalte Arbejdes Udførelse, og vi har den Glæde at kunne sige, at Statens Tilsyn, der har inspiceret derovre, har maattet erkende, at Arbejdet er særdeles vel udført, og at der derovre arbejdes saa energisk, at man ikke paa mange Arbejdspladser har set et mere energisk Arbejde udført.

Jeg skal fra dette Foretagende anføre et Eksempel paa, hvor ivrige Arbejderne er efter at faa Arbejde i Stedet for Understøttelse. Da Sporarbejdet blev flyttet en 10—12 km bort fra Silkeborg, mente Ingeniøren, at nu maatte der melde sig nye Hold Arbejdere. For at undgaa Tilvanding af Arbejdere har vi nemlig ordnet det paa den Maade, at kun Arbejdere fra de i Baneanlægget interesserede Kommuner faar Arbejde. Men til Ingeniørens store Forbavselse mødte den næste Dags Morgen hele Arbejdsholdet. De havde altsaa om Morgenen tilbagelagt denne Vejstrækning af 10—12 km for at indtage deres Pladser i Arbejdsholdet, de var flyttet med derud. Dette foranledigede for øvrigt, at de, hvad jeg fandt ganske rimeligt, søgte om at faa lidt Tillæg til deres Løn til Cyklehold, fordi de daglig skulde tilbagelægge ca. 3 Mil, halvanden Mil hen og halvanden Mil tilbage. Andragendet blev indsendt til Statens Tilsyn, som ikke mente at kunne gaa ind paa det. Men Bevillingshaverne har senere ansøgt Ministeriet, om der ikke til Jul maatte blive givet disse flinke Arbejdere et Gratiale. Det bliver nu den højtærede Trafikminister, som skal afgøre, om en saadan Indrømmelse kan gives. Vi er nemlig underkastet Statens

Godkendelse, idet vi i Statstilskud faar Halvdelen af det Beløb, der medgaar til Baneanlæggets Udførelse.

Jeg anfører dette, fordi det, der er sket derovre, er i stik Modstrid med den Aand, der gaar gennem dette Lovforslag. Jeg er den eneste Socialdemokrat blandt de paa-gældende Bevillingshavere; Bevillingshaverne er i øvrigt Amdsraadsmedlemmer og Sogneraadsmødlemmer, og de er ikke mine politiske Meningsfæller, men vi var alle sammen enige om, at det Jordarbejde, som skulde udføres paa denne Strækning, skulde udføres uden Entreprenører under vor egen Ingeniørs Ledelse. Dette Arbejde er blevet udført med den største Omhu og Grundighed, og Arbejderne har lagt deres Interesse for Arbejdet for Dagen ved trods den lange Afstand af 10—12 km at tage ud til Arbejdspladsen for at kunne blive ved Arbejdet og ikke gaa over i de arbejdsløses Rækker.

Jeg anfører dette, ogsaa fordi man endelig ikke maa tro, at der ude i Befolkningen er nogen Velvillie overfor disse tarifmæssige Nødhjælpsarbejder. Det er noget, man tror herinde i Regeringskredse. Jeg har intetsteds, hvor jeg har færdedes ude omkring, hverken paa Landet eller i Byerne, mærket nogen som helst Lyst til at iværksætte saadanne Arbejder til nedsat Arbejdsløn. Og der vilde, hvis dette gennemførtes, opstaa de mest meningsløse Forhold. I den Egn, jeg taler om, er der adskillige andre Arbejder at udføre, og disse Arbejder kan forhaabentlig gøres færdige paa lignende Vis som det, jeg har omtalt. Der er Baneanlægget fra Bryrup til Silkeborg og et elektrisk Kraftanlæg ved Funder Aa, alt sammen Anlæg, som er lige til, og som fornuftigvis ikke bør føres ind under Begrebet Nødhjælpsarbejder. For det vil være ganske meningsløst at tænke sig, at der paa Kellerup—Silkeborg-Banen arbejdes til almindelig Timeløn, men gaar man lige over Sporene ved Silkeborg Banegaard og kommer Syd for denne, hvor Bryrup—Silkeborg-Banen skal føres ind, foreligger der Nødhjælpsarbejder. Det vil være umuligt for de Arbejdere, der bliver sat til dette Arbejde, at forstaa, at de skal have 25 pCt. mindre for deres Arbejde end de, som arbejder paa den anden Side af disse Jernbanespor. Men at dømme efter Forslaget er det jo Mening, at de nævnte Baneanlæg kan bringes ind under Begrebet Nødhjælpsarbejder; jeg mener, at de ligger ganske udenfor dette Begreb. Det er efter min Mening absolut uberettiget at bringe